

Konfirmations-forberedelse i ny forklædning

Af Karin Thanning og Malene Flensborg, sognepræster i Valby Søndre Sogn

Når man gerne vil give konfirmanderne en oplevelse af, at kirken er et sted for dem, hvor de kan komme, som de er, er det så ugentlig eftermiddagsundervisning, der er den bedste ramme? Det spørgsmål stillede vi os selv og kom frem til en anden løsning.

Det er nok ikke nogen hemmelighed for hverken præster eller kirke- og kulturmedarbejdere, at meget af det, vi prøver at proppe i hovederne på vores konfirmander, ikke rigtig hænger fast. Der er meget andet, der fylder i en teenagers hoved og liv end kirke.

Samtidig er det, vi allerhelst vil, at give vores konfirmander en positiv oplevelse af folkekir-

ken; at de oplever, at kirken er et sted, hvor de kan komme, som de er, og hvor de altid er velkomne. Et sted, som de senere i livet kan komme tilbage til, når de oplever eksistentielle kriser og har brug for et medmenneske at tale med.

Derfor tog vi for 12 år siden konsekvensen heraf og besluttede at ændre sognets konfirmationsforberedelse fra to hold med ugeundervisning på hverdageeftermiddage til ét stort samlet hold med to præster og en kirke- og kulturmedarbejder, hvor forberedelsen ligger på otte aftener, fem lørdage og med tre sognearrangementer spredt ud over hele sæsonen. De fleste af gangene involverer det en lille gudstjeneste, og derudover appellerer vi til, at de kommer i kirke om søndagen. Vi stiller ikke krav om et bestemt antal gudstjenester, men det motiverer dem, at vi har lavet et lodsysteem, hvor vi to gange igennem forløbet trækker lod om præmier (julekalendere og påskeæg)

»Vi oplever, at konfirmanderne engagerer sig på en anden måde, end vi oplevede det ved ugeundervisningen.

Det, at møde ind om aftenen, gør noget ved dem. De er lyttende og reflekterende på en anden måde, end når de kommer direkte fra skole.«

Mere rum til refleksion og fordybelse

Omlægningen har betydet, at konfirmationsforberedelsen i langt mindre grad end vores tidligere forløb minder om skoleundervisning, da vi er sammen i længere tid ad gangen, og forberedelsen ikke ligger i forlængelse af en skoledag. Det betyder også, at vi kan gøre forberedelsen mere eventpræget med elementer som fx interaktiv teaterforestilling, foredrag, gospeldag og altertavlemaling.

Vi oplever, at konfirmanderne engagerer sig på en anden måde, end vi oplevede det ved ugeundervisningen. Det, at møde ind om aftenen, gør noget ved dem. De er lyttende og reflekterende på en anden måde, end når de kommer direkte fra skole. Ved lørdagsevents får de tid til at fordybe sig og give sig hen til det pågældende emne, og ved sognearrangementer som fx Folkekirkens Nødhjælps sogneindsamling oplever de, at de er en del af en menighed og af en større sammenhæng.

»En af poserne indeholder fx en filmopgave, hvor konfirmanderne hjemme ser en valgfri film og ud fra den reflekterer over kærlighedsrelationer.«

En evig proces

Vi forsøger hele tiden at tilrette og videreudvikle forløbet, og vi er meget bevidste om, at det også indeholder svagheder. Store hold, som vi ikke ser på ugentlig basis, gør, at der går længere tid, før vi lærer konfirmanderne ordentligt at kende, og vi får ikke lige så mange nære relationer, som man ville få på et lille hold, der ses oftere. Til gengæld betyder dét, at vi er flere voksne i

forskellige aldre og med forskellig livserfaring, at vi kan tilgodese nogle af de konfirmander, som har særlige behov – enten med ekstra fokus på dem, når vi er sammen i den store gruppe eller med individuelle samtaler og i sidste ende særlige forløb kun for dem.

En konkret tilretning af forløbet gav corona-perioden os med idéen til at lave goodiebags med opfordring til individuel refleksion og samtale i hjemmet. Én af poserne indeholder fx en filmopgave, hvor konfirmanderne hjemme ser en valgfri film og ud fra den reflekterer over kærlighedsrelationer.

Vi bruger hverken lærebogssystemer eller lærer dem at slå op i Bibelen. Til gengæld er Kristuskransen et gennemgående element. Og den ramme, vi sætter med indledende og afsluttende andagter med Fadervor, Trosbekendelse og et enkelt salmevers (DDS 69, v.6), skaber, sammen med Kristuskransen og tilhørende meditationer, rum for den refleksion, som er det aller mest grundlæggende, vi ønsker for vores konfirmander; nemlig at de personligt forholder sig til kristentroen og får blik for, hvad kirken er for et sted.

Fakta

Når vi giver konfirmanderne en opgave for derhjemme, så laver vi et produkt ud af de svar, der kommer ind. Det kan være på Padlet, eller vi laver en lille film, som vi viser dem.

Det skal give mening for dem at lave opgaverne. Vi giver dem også refleksionsspørgsmål med hjem, og her er det meningen, at de derhjemme skal tale sammen, og vi skal ikke have et referat af det.